

морето частъ отъ товара си, да присъче стълповетъ или халя-
тытъ, да остави анкорытъ си, да хвърли на сухо кораба, или
да земе сѣкою друга извънредна мѣрка за общето избавле-
ніе, той зема мнѣніето на интересуемытъ въ товара, ако са
намѣрватъ таквызи въ кораба, и на по-отличнытъ отъ дружи-
ната. Въ случай на разногласіе, мнѣніето на корабленачални-
ка и на по-отличнытъ отъ дружината надвива.

Чл. 253.) Въ случай на изсыпване, или на хвърляне въ
морето, корабленачалникътъ е длъженъ най напредъ и по пред-
почтеніе да хвърли, до колкото е туй възможно, онѣзи нѣща,
които сж по-непотрѣбны, по-тежки и по-евтены, та послѣ
стокрытъ отъ горнята куверта, по собственното си рѣшеніе,
като земе мнѣніето на по-отличнытъ отъ дружината.

Чл. 254.) Корабленачалникътъ е длъженъ, щомъ са у-
лесни, да съчини писменно направеното съразмышленіе за
туй. Съчиненото за туй изложеніе съдържа:

- I.) Причинытъ, които сж изыскали изсыпването;
- II.) Назначеніето на хвърленытъ или повредены нѣща;
- III.) Подписытъ на съразмыслителитъ, или причинытъ, за
които сж са тѣ отръкли да подпишжтъ.

Туй съразмышленіе са забѣлжва въ дневника на кораба.

Чл. 255.) Въ първото пристанище, дѣто са отбіе кора-
бътъ, корабленачалникътъ е длъженъ въ разстояніе на 24 часа,
отъ какъ пристигне, да докаже съ кѣтва, предъ означемото
въ слѣдующія членъ Началство, дѣйствиелността на съдър-
жаемытъ на записаното съразмышленіе въ реченыя дневникъ.

Чл. 256.) Каталогътъ на загубытъ и тицетытъ са прави
въ мѣстото дѣто са растоваря корабътъ по грыжата на ко-
рабленачалника и чрѣзъ прицѣнители. Прицѣнителитъ са опре-
дѣлятъ, когато е въ Турско пристанище отъ търговското съ-
дилище или отъ търговското писалище, а когато нѣма таквы-
зи, отъ мѣстныя Съвѣтъ, а когато е въ пристанище на чужда
Държава, отъ тамшныя Турскый консулъ, ако ли нѣма такъвзи,
отъ мѣстната Власть. Прицѣнителитъ даватъ кѣтва, доро не
сж почнѣли работата си.